

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-3303/2020-193

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, sudac toga suda Nikola Raguz kao sudac pojedinac u pravnoj stvari I. tužitelja Ružice Kajić, OIB 62434784640, kojeg zastupa odvjetnik Tena Farčić iz Zagreba i II tužitelja Mirjane Kajić, OIB 58481133442 iz Austrije, Spittal/Drau, Loehnestr 39/8, kojeg zastupa odvjetnik Domagoj Vuković iz Zagreba, protiv I tuženika Miljenka Bahata iz Zagreba, Zatišje 8 B, OIB 35054584339, kojeg zastupa odvjetnik Mirela Blažević iz Zagreba i umješača na strani tuženika Mihaela Hribara iz Jastrebarskog, Vinogradarska Ulica 51a, OIB 36908832596, kojeg zastupa odvjetnik Luka Mardešić iz Zagreba, poradi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 5. svibnja 2026. godine, u nazočnosti opunomoćenika tužitelja i tuženika te zamjenika opunomoćenika umješača, dana 12. lipnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev kojim I tužiteljica Ružica Kajić i II tužiteljica Mirjana Kajić, obje iz Austrije zahtijevaju da im tuženik Miljenko Bahat iz Zagreba isplati 144.035,68 Eura s zateznim kamatama od 1. siječnja 1988. godine do isplate u roku 15 dana.

II Nalaže se I. tužiteljici Ružici Kajić i II tužiteljici Mirjani Kajić naknaditi parbeni trošak tuženiku Miljenku Bahatu iz Zagreba u svoti od 42.664,31 eura, a umješaču Mihaelu Hribaru iz Jastrebarskog u svoti od 18.970,00 eura, sve s zateznim kamatama od 12. lipnja 2026. godine do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljice u tužbi od 3. siječnja 2008. godine tvrde da je 7. studenog 1987. u prometnoj nezgodi stradao I tužiteljičin muž i II tužiteljičin otac Milan Kajić te je u

postupku naknade štete od osiguravateljskog društva u inozemstvu tužiteljice zastupao tuženik kao odvjetnik te je isplatio I tužiteljici njenu štetu i štetu za II tužiteljicu od 17.500 DM s naznakom da je to njihova ukupna šteta. Prilikom umirovljenja I tužiteljice 2004. godine, predloženi su joj drukčiji podatci nego li je to učinio tuženik, II tužiteljica nakon svoje punoljetnosti potražuje od tuženika dokaze gdje je novac i tko ga je upotrijebio do njene punoljetnosti pa su nastojale doći do dokaza koliko je točno isplaćeno tuženiku za obje tužiteljice i to osiguravatelja Ergo-Versicherungsgruppe AG, Victoria Versicherungs-AG koje je isplaćivalo novac najvjerojatnije preko Avusa iz Graza. Nadalje su tužiteljice došle do računalnog ispisa osiguravateljskog društva Victoria po kojoj je šteta isplaćivana od 1988. do 1991. godine u svoti od 300.262,76 DM a tuženik je imao otvoren devizni račun kod Deutsche banke pa predlažu zatražiti podatke o isplatama a još traje kazneni postupak protiv Drage Ivandića koji je skrivio prometnu nezgodu pred Općinskim sudom u Žepču K-32/03 te su tužiteljice pokušale kazneno goniti tuženika ali je Državno odvjetništvo odbacilo kaznenu prijavu zbog zastare. Tako se je tuženik neosnovano obogatio suprotno moralu i zakonskim propisima za 282.767,60 DM ili 144.035,68 Eura a također podneskom od 3. listopada 2012. navode da su pretrpjele štetu tako što im tuženik nije isplatio sredstva koja su im pripadala i koja nisu mogla koristiti za svoje potrebe dugi niz godina pa konačno potražuju kao u podnesku od 3. travnja 2013. godine tvrdeći da računalni ispis Victoria osiguranja glasi na 301.143,07 DM na isplate do 11. srpnja 1991. godine i na ročištu 3. listopada 2014. godine razjašnjavaju da se utužena svota od 144.035,58 Eura odnosi na prijašnjih 301.143,07 DM što je isplaćeno tuženiku do 11. srpnja 1991. od strane Victoria osiguranja, a podneskom od 3. listopada 2012. godine još razjašnjaju da tuže tuženika jer je zadržao za sebe novčana sredstva isplaćena u njihovu korist kao naknadu štete po osnovi rente te se tako neosnovano obogatio i zahtijevaju da im tuženik Miljenko Bahat iz Zagreba isplati 144.035,68 Eura s zateznim kamatama od 1. siječnja 1988. godine i naknadi trošak parničnog postupka u roku 15 dana.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 29. siječnja 2008. godine poriče navode iz tužbe kao neosnovane i nedokazane i predlaže odbiti tužbeni zahtjev, a na ročištu 2. svibnja 2011. godine prigovara zastari, osnovanosti i visini tužbenog zahtjeva.

3. Umješak se na ročištu 16. ožujka 2021. godine pridružuje tuženikovim navodima.

4. Sud je proveo dokaz uvidom u računalni ispis na listu 4., požurnici Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske od 27. studenog 2006, računalnu poruku na listu 8. spisa presudu Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj K-187/90 od 26. studenog 1990., novinske članke na listu 18, 19. spisa, prijavu kaznenog djela Državnom odvjetništvu u Žepču i Zenici u Bosni i Hercegovini od 27. studenog 2006, potvrdu odvjetnika Šerifa Isakovića od 3. studenog 2006. godine, dopis I tužiteljice Ministarstvu pravosuđa od 6. veljače 2006, punomoć I tužiteljice tuženiku na listu 25. spisa, brzojav na listu 26. spisa, ispravu na njemačkom na listu 27. -29. spisa, dopis Hrvatske odvjetničke komore od 13. listopada 2005. i 16. lipnja 2006. te Ministarstva pravosuđa od 27. ožujka 2006. godine, pritužbu Hrvatskoj odvjetničkoj komori od 26. siječnja 2006., dopis tužiteljica tuženiku od 17. listopada 2007., rješenje Općinskoga državnog odvjetništva od 30. studenog 2006., poziv Općinskog suda u Žepču od 25.

rujna 2006. i podnesak istom sudu od 2. veljače 2006. godine , računalni ispis na listu 55. spisa, neovjereni prijevod isprave s lista 57. spisa na listu 58. spisa , koji predstavlja dopis Victoria osiguranja Avusu od 15. studenog 1988. , neovjereni prijevod isprave s lista 59, na listu 60. spisa koji predstavlja dopis Deutsche banke od 30. ožujka 2005., neovjereni prijevod isprave s lista 62. spisa, na listu 61. spisa, koji predstavlja ispravu Victoria osiguranja od 7. studenog 2008. godine a isto to vrijedi i za listove 63. i 64. spisa, računalni ispis na listu 68. spisa , ispravu na njemačkom na listu 69. spisa s neovjerenim prijevodom na listu 70. spisa koji predstavlja dopis Victoria osiguranja bez nadnevka te opet neovjerene prijevode isprava s listova 71. i 73. spisa na njemačkom jeziku s neovjerenim prijevodima na listovima 72 i 74. spisa koji predstavljaju isprave Victoria osiguranja od 7. studenog 1988. godine, te ispravu na njemačkom jeziku na listu 75. spisa s neovjerenim prijevodom na listu 76. spisa koji predstavlja nalog Deutsche banci od 31. ožujka 2005. godine, dopis županijskog državnog odvjetništva zeničko dobajске županije od 27. prosinca 2006., dopis Deutsche banke od 4. srpnja 2011. s ovjerenim prijevodom na listu 114. spisa, dopis Avusa od 4. veljače 2008. tuženiku, preslušao stranke, uvid u posjedovni list 740. Općine Žepče, brzojav na listu 167. spisa, priznanicu broj 95/87 od 9. studenog 1987. i nalog za naplatu broj 1989 od istog dana te uplatnicu od 13. rujna 1988. godine, dopis od 12. prosinca vjerojatno 1988. godine i 17. listopada vjerojatno iste godine te 8. rujna i 10. lipnja vjerojatno iste godine na listovima 170. , 171. i 172. spisa, punomoć na listu 173. spisa, uvjerenje Općine Maglaj od 10. studenog 1988., opet isti računalni ispis na listu 175. spisa, te isprave na njemačkom na listovima 176-177. spisa s neovjerenim prijevodima na listovima 179-181. spisa koji predstavljaju dopise Avusa iz Graza tuženiku od 5. siječnja 1989., 2. travnja 1980. i 18. srpnja 1988., uvid u dopis Vrhovnog zemaljskog suda u Frankfurtu na Majni na listu 208. spisa, novinski članak na listu 311 spisa, dopis Avusa od 4. veljače 2008. na listu 324 spisa, potvrdu o zaprimljenim dokumentima Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 3. travnja 2007. list 351 spisa, tužiteljev podnesak u postupku Općinskog suda u Slavonskom brodu posl. broj Pn-180/2018 na listu 352 spisa, izvornik i prijevod obrasca Zavoda za zapošljavanje Stittal na Dravi bez nadnevka i računalni ispis na listu 363 spisa, nalog za Deutsche Bank od 30. ožujka 2025. na listu 366 spisa, dopise Avusa od 18. srpnja 1988, 5. siječnja 1999. i 2. travnja 1990. na listovima 369-371 spisa, odštetni zahtjev od 7. lipnja 1988. godine na listu 377 spisa i 7. prosinca 1988. na listu 380 spisa, uvjerenje CMAS od 9. lipnja 1998. na listu 383 spisa, elektronički dopis Austrijskog veleposlanstva od 26. lipnja 2008. na listu 387 spisa, dopis prijevoda Nacap od 17. srpnja 1986. na listu 391s spisa, jamstveno pismo od 3. prosinca 1985. na listu 395 spisa s vlastoručnom nadopunom dokumenta, radnu knjižicu za prednika tužitelja na listovima 423-425 spisa, a od Deutsche bank i Ergo Versicherungs AG i Avusa su pokušani biti pribavljeni podaci o isplatama povodom predmeta naknade štete gdje je tužitelja zastupao tuženik, što nije uspjelo te će biti obrazloženo naknadno, nisu preslušani svjedoci Jerko Kajić i Miljenko Modrušan, te nisu dopunski preslušane stranke, a niti umješač, jer su ti dokazi predloženi o činjenicama koje se dokazuju ispravama, a nije provedeno ni računovodstveno vještačenje kao nepotrebno zbog nedostatka isprava o isplatama.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Prijeporni su osnova i visina tužbenog zahtjeva.

7. Nije prijeporno da je tuženik zastupao tužitelje u postupku naknade štete iza smrti Milana Kajića, njihova prednika, u štetnom događaju od 7. studenog 1987. godine u prometnoj nezgodi, kao što nije sporno da je u tom mirnom postupku ostvarena naknada štete za njih dvije i isplaćena kako je to utvrđeno uvidom u dopis Avusa od 4. veljače 2008. godine i to za duševne boli i pogrebne troškove I tužitelju od 4.380.442,00 yud i II tužitelju 1.250.000,00 yud, a za II tužitelja dopisom od 24. studenog 1988. ponuđena naknada štete za izgubljeno uzdržavanje od 16.000.000,00 yud te I tužitelju nije mogla biti priznata doživotna renta te je došlo do sklapanja nagodbe za prve godine njege i odgoja djeteta za prošlost i budućnost od 12.000.000,00 yud, a na ime odvjetničkog troška je tuženiku bilo priznato 1.700.000,00 yud te su te svote isplaćene 5. siječnja 1989. godine, a daljnje isplate tužiteljima nisu uslijedile od strane društva za osiguranje Victoria niti od Avusa, te je nemoguće utvrditi točnu svotu isplaćenu povodom istog štetnog događaja svim oštećenima no moguće je da su ukupno isplaćene odštete dosegle oko 300.000,00 DEM za sve oštećene, te je spis društva za osiguranje Victoria u međuvremenu uništen, slijedom čega je i utvrđeno da se zastupanje tužitelja u ovom mirnom postupku odvijalo putem zastupnika za osiguranje Avusa iz Austrije što potvrđuju i stranke svojim iskazima, a i uvidom u dopis Avusa tuženik od 18. srpnja 1988. je utvrđeno da mu je doznačen iznos od 46.136,00 ATS što odgovara naknadi štete za duševne bolove tužiteljima i Kati Kajić te još za pogrebne troškove I tužitelju, preračunato iz 7.780.442,00 yud sukladno dopisu Avusa od 4. veljače 2008.

8. Prijeporno jest je li tuženik ostvario naknadu štete za tužitelja na ime "kapitalizirane rente po osnovi izgubljenog uzdržavanja" kako navode u podnesku od 3. listopada 2012. kao i "udovičku mirovinu", kako iskazuje I tužitelj i je li te naknade zadržao za sebe, tj. je li štogod od toga stekao bez osnove.

9. Uvidom u obrazac Zavoda za zapošljavanje Spittal na Dravi od 13. listopada 2005. je utvrđeno da I tužitelju nedostaje potvrda od udovičkoj dakle obiteljskoj mirovini.

10. Uvidom u dopis Avusa od 5. siječnja 1989. je utvrđeno da je obaviješten tuženik kako mu je doznačen još iznos od 180.976,00 ATS, a dopisom od 2. travnja 1990. je utvrđeno da je opet Avus obavijestio tuženika da mu je isplaćeno 404.830,00 ATS sve na ime preostale naknade i troškova, te se te svote odnose na ukupnu štetu.

11. Uvidom u odštetni zahtjev Avusu od 7. lipnja 1988. je utvrđeno da je isti podnesen na 4.380.442,00 yud s tim da zahtjev za uzdržavanje ostaje pridržan.

12. Uvidom u odštetni zahtjev Victoria osiguranju u Njemačkoj od 7. prosinca 1988. je utvrđeno plaćanje 12.000.000,00 novih dinara I tužitelju putem računa broj 6939599 Deutsche banke te još 16.000.000,00 novih dinara na isti račun u istoj banci s tim što je u tim odštetnim zahtjevima sadržana izjava zahtjevatelja da nisu primili niti očekivali bilo kakvu naknadu od bilo kojeg pružatelja socijalnog osiguranja - zdravstvenog, osiguranja od nezgode i mirovinskog osiguranja povodom ovog

štetnog događaja, a koje svote od 12.000.000,00 i 16.000.000,00 novih dinara odgovaraju svotama ponuđenim od strane Avusa za II tužitelja od 16.000.000,00 yud na ime izgubljenog uzdržavanja te 12.000.000,00 yud za I tužitelja za prvu godinu njege i odgoja djeteta za prošlost i budućnost sukladno dopisu Avusa od 4. veljače 2008. godine.

13. Računalni ispis za koji tužitelji tvrde da pripada društvu za osiguranje Victoria različitim svotama u DEM od 22. lipnja 1988. do 11. srpnja 1991. godine te rukom pisani brojem 301.143,07 nije vjerodostojan dokaz jer nije dokazano tko i zašto te kada je ispisao ovu računalnu stranicu i na što se točno odnosi.

14. Uvidom u punomoć koju je I tužitelj izdao tuženiku da pred Avusom zastupa nju i II tužitelja povodom ovog štetnog događaja nije utvrđeno da bi tuženik bio ovlašten posebice zastupati i za prijemne naknade štete tj. njihove vidove.

15. Uvidom u dopis Victoria osiguranja Avusu od 15. studenog 1988. je utvrđeno da je isto društvo za osiguranje suglasno po prijedlogu kapitalizirane rente za tužitelje od ukupno od 28.000.000,00 yud, dočim nema dokaza o takvoj nagodbi i isplati, što odgovara ukupnom iznosu ponuđene rente za oba tužitelja u dopisu Avusa od 4. veljače 2008. godine.

16. Uvidom u nalog za Deutsche bank od 31 ožujka 2005. godine je utvrđeno da je stanovita Albina Fucek zatražila od te banke izvide za račun tuženikov u toj banci broj 6939599 za studeni i prosinac 1987. te siječanj, veljaču i ožujak 1988., tj. je li u tom razdoblju isplaćena kakva odšteta od strane Victoria osiguranja te nema dokaza o daljnjem postupanju niti da je riječ upravo o odštetnom zahtjevu tužitelja povodom ovog štetnog događaja.

17. Uvidom u isplatnicu od 13. rujna 1988. je utvrđeno da je Jerko Kajić primio 43.171,00 ATS za šogoricu Ružicu Kajić, Mirjanu Kajić i majku Katu Kajić radi isplate osiguranja po nagodbi.

18. Uvidom u tuženikov dopis od 12. prosinca 1988. godine je utvrđeno da je obavijestio I tužitelja o potpisu punomoći na ime gubitka s naslova uzdržavanja te je potpisao nagodbu za kapitalizaciju za II tužitelja na iznos od 16.000.000,00 yud, a za I tužitelja na iznos od 12.000.000,00 yud te je uvidom u njegov dopis od 17. listopada vjerojatno iste 1988. je utvrđeno da je tuženik obavijestio I tužitelja da je primio ponudu stranog osiguranja za kapitaliziranu rentu za II tužitelja na 15.500.000,00 yud, te bi to odgovaralo njihovim ranijim dogovorila i potvrdi o visini ostvarene zarade prednika tužitelja uz napomenu da se gornji iznos odnosi na kapitalizaciju rente za II tužitelja, a otvoreno je pitanje I tužiteljeve rente zbog gubitka uzdržavanja i eventualne kapitalizacije i na kraju je uvidom u dopis tuženikov od 8. rujna 1988. utvrđeno da je tuženik obavijestio I tužitelja da je strano osiguranje isplatilo novac po nagodbi pa ga je pozvao da 13. rujna 1988. u odvjetničkom uredu preuzme novac od 10. lipnja 1988. godine je opet tuženik izvijestio I tužitelja da je riješio prvo dio zahtjeva radi naknade štete i potpisao nagodbu za 4.380.442,00 yud za I tužitelja, za II tužitelja 1.250.000,00 yud i Katu Kajić na 1.650.000,00 yud te će isplata ovih iznosa uslijediti za oko mjesec dana o čemu će biti posebno obaviješten, a za

potrebe postavljanja zahtjeva za rentu je potrebna potvrda mjesne zajednice Maglaj o dnevnicu nadničara u poljodjelstvu te potvrda da je prednik tužitelja prije nezgode radio kao nadničar.

19. Uvidom u dopis Avusa od 17. siječnja 2022. godine na listu 486. spisa je utvrđeno da ne može odgovoriti na zamolnicu radi izvođenja dokaza u inozemstvu jer je spis o naknadi štete završen 19. lipnja 2012. godine te je papirnati oblik spisa uništen 29. siječnja 2020. te elektronički snimljeni podaci su izbrisani 18. veljače 2020. pa pretpostavljaju da i njihova banka više nije pohranjivala nikakve podatke o prijenosu posebice jer se prijenos morao dogoditi između 1. veljače 1988. kad je stvorena datoteka i 19. lipnja 2021. kad je ista dovršena pa ne može dati podatke koje zahtjeva ovaj sud.

20. Uvidom u dopis Ergo osiguranja kao slijednika Victoria osiguranja od nečitljivog dana prosinca 2021. godine na listu 487. spisa je utvrđeno da ne može odgovoriti na zamolnicu radi izvođenja dokaza u inozemstvu jer više ne postoji potpuna evidencija o naknadi naplate štete iz 1987. godine budući datoteka više nije dostupna, dokumenti pokazuju samo uplatu od 60,33 eura Avusu od 21. listopada 2010. za nabavu spisa.

21. Uvidom u dopis Deutsche banke od 27. listopada 2025. godine na listu 857. spisa je utvrđeno da ne može odgovoriti na zamolnicu za izvođenje dokaza u inozemstvu, jer nije razvidan pravni temelj za izdavanje pravnih informacija i ne raspolažu izjavom o suglasnosti klijenta za izdavanje informacija, a zakonski rok za pohranu trenutačno iznosi 10 godina iz čega proizlazi da ni ta banka ne raspolaže podacima iz vremena isplata naknade štete te nije ni odlučno što smatra da nema suglasnosti tuženikove za pribavljanje tih podataka, premda ju je izjavio na ročištu 17. listopada 2024. godine.

22. Ocjenom provedenih dokaza skupa i pojedinačno sud ne nalazi dokazanim da bi tuženik u zastupanju tužitelja povodom štetnog događaja od 7. studenog 1987. godine u ostvarenju ove naknade štete kako ih tužitelji nazivaju - kapitalizirane rente po osnovi izgubljenog uzdržavanja i udovičke mirovine tj. da bi ih zadržao za sebe bez osnove po odredbi čl. 210, st. , kao i odredbe čl. 154, st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91-88/01) u svezi s odredbom čl. 33. Zakona o odvjetništvu (NN 9/94-98/25), jer iz svih ovih provedenih dokaza proizlazi da je tuženik isplatio tužiteljima sveukupnu naknadu štete koju je ostvario u mirnom postupku zastupajući ih putem posrednika Avusa, sukladno njegovim pisanim obavijestima I tužitelju te dopisima toga zastupnika tuženiku kao i isplatnicama, prihvaćajući stoga njegov iskaz kao uvjerljiv i sukladan ovim dokazima, a nisu prihvaćeni iskazi tužitelja kao suprotni istima, dočim izvođenje dokaza u inozemstvu u Austriji i Njemačkoj nije uspjelo, tj. nisu pribavljeni podaci o isplatama povodom ovog štetnog događaja tuženiku u zastupanju oba tužitelja zbog kojeg dokazi nisu sačuvani zbog protoka vremena, bez kojih podataka sud nije mogao provesti niti računovodstveno vještačenje o isplatama, slijedom čega nije dokazana osnova ni visina tužbenog zahtjeva te je tužbeni zahtjev odbijen, a stoga prigovor zastare nije niti posebice obrazlagan kao nepotreban.

23. Na osnovi odredbe čl. 154, st. 1. Zakona o parničnom postupku, to je primjenom tbr. 7, 8 i 9 OT sud tuženiku priznao trošak odvjetničkog zastupanja i to za odgovor na tužbu, prijedlog od 18.1.2002, ročište 2.5.2011., podnesak 29.11.2011. i 29.12.2011. te ročište 19.10.2012. i 19.2.2013. te 3.10.2014. i 2.2.2021., 7.9.2021., 14.7.2022. 2.5.2023. i 17.10.2024. te 5.5.2026. po 2.172,00 eura, podneske od 3.2.2012. i 26.10.2012. po 100,00 eura, a za podneske 17.2.2021., 27.7.2021., 6.7.2021. po 1.086,00 eura, što je ukupno 33.866,00 eur, uvećano za PDV od 8.466,50 eur, što je 42.332,50 eur, uvećano sudsku pristojbu na odgovor na tužbu 331,81 eur, što je ukupno 42.664,31 eur, umješachu je dosuđen trošak odvjetničkog zastupanja od 2.618,00 eura za podnesak 18.2.2021. te ročišta 16.3.2021., 7.9.2021., 14.7.2022., 2.5.2023., 17.10.2024. i 5.5.2026. ili ukupno 15.176,00 eura uz PDV od 3.794,00 eura što je ukupno 18.970,00 eura, a trošak ročišta za objavu nije priznat primjenom odredbe čl. 155, st. 1. Zakona o parničnom postupku.

24. Zatezne kamate teku po odredbi čl. 151, st. 3. Zakona o parničnom postupku po stopi propisanoj odredbom čl. 29, st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-155/23).

U Zagrebu, dana 12. lipnja 2026. godine

Sudac
Nikola Raguz

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Županijskom sudu u Zagrebu u roku 15 dana od uručenja prijepisa. Žalba se podnosi u pet primjeraka putem ovoga suda.

DNA:

- opunomoćeniku I tužitelja
- opunomoćeniku II tužitelja
- opunomoćeniku tuženika
- opunomoćeniku umješaka

Broj zapisa: **9-30889-13174**

Kontrolni broj: **02860-8c189-2e32b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.